

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/29/2017
Identifikačné číslo spisu: 6016200289
Dátum vydania rozhodnutia: 19.11.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016200289.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Jany Hatalovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: F. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. F. X, W., právne zastúpený: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29 augusta 8, 813 63 Bratislava, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sd/92/2016-80 zo dňa 10. augusta 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 26Sd/92/2016-80 zo dňa 10. augusta 2017 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X z 23.02.2016 podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 274 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení účinnom pre prejednávajúcu právnu vec (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) a podľa článku 46 ods. 1 Nariadenia rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (ďalej len „Nariadenie“), zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie sumy jeho invalidného dôchodku z 29.júla 2013.

V odôvodnení svojho rozhodnutia odporkyňa uviedla, že bol opätovne posúdený zdravotný stav navrhovateľa podľa kritérií upravených v zák. č. 461/2003 Z.z. s tým, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (ďalej len „MPSVZČ“) bola v lekárskej správe posudkového lekára z 13. augusta 2013 konštatovaná naďalej na úrovni 75 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, tj. od 27.02.2007, kedy bol prvýkrát konštatovaný 75 % MPSVZČ.

Prvýkrát bol navrhovateľovi invalidný dôchodok priznaný rozhodnutím zo 17.12.2004 a to od

19.10.2004, odkedy bol konštatovaný vznik jeho invalidity podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. s 50 % MPSVZČ. Vzhľadom na výkon zamestnania vojaka z povolania v I. kategórii funkcií od 01.08.1981 do 30.04.1990 bola pri vzniku invalidity suma jeho invalidného dôchodku vypočítaná v súlade s § 274 zák. č. 461/2003 Z.z. aj postupom vyplývajúcim zo zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 100/1988 Zb.“).

Ku dňu vzniku nároku, t. j. k 19.10.2004 bola výška invalidného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z.z. ustálená vo výške 2700,- Sk mesačne a po dopočítaní ďalších vymeriavacích základov rozhodnutím zo 14.09.2005 vo výške 2 990,- Sk mesačne.

Suma invalidného dôchodku bola postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb. k 19.10.2004 ustálená vo výške 7 105,- Sk mesačne. Navrhovateľovi bol priznaný rozhodnutím odporkyne zo 17.12.2004 v spojení s rozhodnutím odporkyne zo 14.09.2005 invalidný dôchodok vo vyššej sume, t.j. 7 105,- Sk mesačne, ktorá bola určená postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb.

Pri výpočte sumy invalidného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z.z. po navýšení MPSVZČ z 50% na 75 % a v súlade s ust. § 73 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. bola suma jeho zvýšeného invalidného dôchodku od 27.01.2007 (uvedeným dňom došlo k navýšeniu MPSVZČ na 75 %) určená vo výške 6 838,- Sk mesačne. Nakoľko po započítaní jednotlivých valorizačných zvýšení odo dňa priznania invalidného dôchodku až do 27.01.2007 k sume vyplácaného dôchodku (určeného postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb.) predstavovala suma vyplácaného dôchodku 8474,- Sk, teda aj po percentuálnom navýšení MPSVZČ na 75 % od 27.01.2007 bola suma invalidného dôchodku určeného podľa zák. č. 461/2003 Z.z. (6838,- Sk mesačne) naďalej nižšia, než suma vyplácaného invalidného dôchodku, určeného postupom vyplývajúcim zo zák. č. 100/1988 Zb. (8474,- Sk), navrhovateľovi naďalej vyplácala invalidný dôchodok vo výške určenej postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb.

Keďže na základe žiadosti navrhovateľa z 09.07.2013 nedošlo k zmene v MPSVZČ nebol daný žiadny zákonný dôvod pre zvýšenie sumy invalidného dôchodku.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa tiež konštatovala, že nárok na invalidný dôchodok bol posudzovaný aj podľa článku 46 ods. 1 Nariadenia a obdobie výkonu zamestnania v Spolkovej republike Nemecko v rokoch 1991 - 1993 nebolo zhodnotené do obdobia dôchodkového poistenia, pretože nositeľ sociálneho poistenia Spolkovej republiky Nemecko oznámil, že navrhovateľ v Spolkovej republike Nemecko nezískal žiadne obdobie dôchodkového poistenia. Obdobie evidovanej nezamestnanosti navrhovateľa od 01.03.2001 do 02.10.2002, počas ktorej mu nebola vyplácaná podpora v nezamestnanosti taktiež nehodnotila do obdobia dôchodkového poistenia navrhovateľa s poukazom na ust. § 255 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. a § 169c ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. Obdobie výkonu služby vojaka z povolania od 01.08.1981 do 30.04.1990 mu bolo zhodnotené v celom rozsahu.

Záverom konštatovala, že uvedeným rozhodnutím bolo vykonané predchádzajúce zrušujúce rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 26Sd/375/2014-39 z 29.10.2015, ktorým bolo zrušené predchádzajúce rozhodnutie odporkyne č. 620516 6066 0 z 28.11.2014, ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o zvýšenie invalidného dôchodku. Odporkyni bolo vytknuté, že v rozhodnutí neozrejmla, prečo po navýšení MPSVZČ z pôvodných 50 % na 75 % od 27.01.2007 nedošlo k zvýšeniu sumy jeho invalidného dôchodku, nebol ozrejmený výpočet sumy invalidného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z.z. po navýšení MPSVZČ na 75 %, nijakým spôsobom nebol zdôvodnený poukaz na čl. 46 ods. 1 Nariadenia a nezaujala žiadny postoj k žiadosti navrhovateľa, aby bolo ďalšie obdobie dôchodkového poistenia, ktoré získal po vzniku invalidity zohľadnené vo výške jeho invalidného dôchodku.

Na základe opravného prostriedku navrhovateľa krajský súd preskúmal rozhodnutie odporkyne podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), pričom dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľa nebol dôvodný. Preto preskúmané rozhodnutie potvrdil.

Preskúmané rozhodnutie považoval za dostatočne odôvodnené a poskytujúce dostatočný obsahový

rámec argumentácie odporkyne vo vzťahu k požiadavke navrhovateľa o zvýšenie sumy jeho invalidného dôchodku po zvýšení percentuálnej miery MPSVZČ i s ohľadom na doposiaľ nezapočítané obdobie jeho dôchodkového poistenia a vymeriavacie základy.

Navrhovateľ nikdy nebol uznaný za invalidného podľa zákonných a posudkových kritérií upravených v zák. č. 100/1988 Zb. Za invalidného bol uznaný podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. najskôr s 50 % MPSVZČ od 19.10.2004 s jeho navýšením na 75 % od 27.01.2007. Navrhovateľovi bol priznaný invalidný dôchodok podľa zák. č. 461/2003 Z.z. ale v súlade s ust. § 274 ods. 1 a 2 vo výške, určenej postupom, vyplývajúcim zo zák. č. 100/1988 Zb.

Informácia o stave individuálneho účtu poistenca zo 14.11.2006 je informáciou pre poistenca o období jeho dôchodkového poistenia a zárobkoch, ktoré dosiahol na základe údajov, ktoré mala odporkyňa v čase podania tejto informácie k dispozícii. Údaje tam uvedené preto nemusia byť úplné a nie sú záväzné, informácia o stave individuálneho účtu poistenca nie je rozhodnutím, má len informačný charakter. Relevantné sú osobné listy dôchodkového poistenia vzťahujúce sa k jednotlivým rozhodnutiam. Obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa a jeho osobné vymeriavacie základy boli obsahom osobného listu dôchodkového poistenia, ktorý bol prílohou k rozhodnutiu odporkyne o priznaní invalidného dôchodku zo 17.12.2004 a rozhodnutiu odporkyne zo 14.09.2005. Údaje tam obsiahnuté mal navrhovateľ právo, v súvislosti s rozhodnutím o priznaní, resp. zvýšení sumy invalidného dôchodku namietat' v rámci riadne podaného opravného prostriedku, čo nevyužil.

Krajský súd zistil, že údaje z prvotných evidenčných podkladov ohľadom obdobia dôchodkového poistenia navrhovateľa aj zárobkov, ktoré dosiahol v rozhodujúcom období boli v celosti a správne prenesené do osobného listu dôchodkového poistenia, ktorý bol prílohou rozhodnutia zo 14.09.2005 (krajský súd zrejme nesprávne uviedol rok 2015- pozn. odvolacieho súdu) o zvýšení sumy invalidného dôchodku navrhovateľa od 19.10.2004 po dodatočnom zhodnotení vymeriavacích základov.

Obdobie výkonu služby vojaka z povolania v I. kategórii funkcií bolo navrhovateľovi zhodnotené v celosti, čo je zrejme z osobného listu dôchodkového poistenia. Správne neboli započítané osobné vymeriavacie základy (dosiahnuté počas výkonu služby) pretože podľa zák. č. 461/2003 Z.z. (účinného v čase vzniku nároku na invalidný dôchodok) sú rozhodujúcim obdobím na zistenie priemerného osobného mzdového bodu kalendárne roky pred rokom, v ktorom boli splnené podmienky nároku na dôchodkovú dávku, s výnimkou kalendárnych rokov pred 1. januárom 1994. Ak v rozhodujúcom období nie je najmenej 10 kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body alebo je v ňom obdobie, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety, predlžuje sa rozhodujúce obdobie pred rok 1994 postupne tak, aby v ňom bolo 10 kalendárnych rokov, za ktoré možno určiť osobné mzdové body bez zohľadnenia obdobia, za ktoré patrí osobný mzdový bod podľa § 255 ods. 3 prvej vety (§ 63 ods. 7 a 8 zák. č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 27. decembra 2004). Preto bolo správne určené rozhodujúce obdobie pre určenie sumy invalidného dôchodku v rokoch 1992 a 1995-2003. Aj podľa § 12 zák. č. 100/1988 Zb. je rozhodujúcim obdobím pre zistenie priemerného mesačného zárobku obdobie 10 po sebe nasledujúcich kalendárnych rokov pred rokom, v ktorom vznikol nárok na dôchodok a pre určenie priemerného mesačného zárobku sa vychádza z hrubých zárobkov dosiahnutých v piatich zárobkovo najlepších kalendárnych rokoch v rozhodnom období.

Keďže navrhovateľovi nárok na invalidný dôchodok vznikol 19. októbra 2004, správne odporkyňa vychádzala z 10 ukončených kalendárnych rokov pred vznikom nároku na invalidný dôchodok, t.j. od roku 2003 späť.

Odporkyňa tiež správne vychádzala len z tých zárobkov navrhovateľa, ktoré dosiahol pred vznikom jeho invalidity, späť od posledného ukončeného kalendárneho roka pred vznikom nároku na invalidný dôchodok, pretože priemerné osobné mzdové body sa zisťujú z rozhodujúceho obdobia, ktoré bolo zadefinované v ust. § 63 ods. 7 a 8 zák. č. 461/2003 Z.z. (v znení účinnom k 27.12.2004).

Odporkyňa správne posúdila žiadosť navrhovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Nariadenia. Nositeľ

dôchodkového poistenia Spolkovej republiky Nemecko odporkyňa opakovane oznámil, že navrhovateľ počas výkonu zamestnania v tomto členskom štáte nezískal žiadne obdobie dôchodkového poistenia. Pre možnosť zhodnotenia určitej doby dôchodkového poistenia získanej v inom členskom štáte sú relevantné údaje, ktoré oznámi nositeľ dôchodkového poistenia toho - ktorého členského štátu.

Námietka o nesprávnom zdôvodnení nezapočítania obdobia dôchodkového poistenia od 01.03.2001 do 02.10.2002 nebola dôvodná, nakoľko právnym dôvodom pre nezapočítanie uvedeného obdobia bola skutočnosť, že navrhovateľ nepoberal podporu v nezamestnanosti, čo bolo v preskúvanom rozhodnutí správne uvedené. Poukaz na nesprávne zákonné ustanovenie, v ktorom je tento zákonný dôvod upravený nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia.

K nezapočítaniu ďalšieho obdobia dôchodkového poistenia a vymeriavacích základov, ktoré navrhovateľ dosiahol popri poberaní invalidného dôchodku sa odporkyňa nevyjadřila, čo však nemalo vplyv na posúdenie vecnej správnosti preskúvaného rozhodnutia. Osobné vymeriavacie základy pre určenie výšky invalidného dôchodku sa zisťujú z rozhodujúceho obdobia, ktorým je príslušný počet kalendárnych rokov spätne od posledného celého kalendárneho roku pred rokom, v ktorom nárok na dôchodkovú dávku vznikol a obdobie dôchodkového poistenia navrhovateľa bolo v celosti zistené a zohľadnené už pri vzniku nároku na invalidný dôchodok, pretože k obdobiu dôchodkového poistenia získaného do vzniku invalidity sa pripočítava obdobie dôchodkového poistenia od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku. Osobné vymeriavacie základy, ktoré navrhovateľ dosiahol popri poberaní invalidného dôchodku môžu byť zohľadnené po vzniku jeho nároku na starobný dôchodok, pokiaľ o jeho priznanie požiada.

Záverom zdôraznil, že invalidný dôchodok, ktorý bol navrhovateľovi určený postupom vyplývajúcim zo zák. č. 100/1988 Zb., mu bol priznaný vo výške zodpovedajúcej plnému invalidnému dôchodku podľa zák. č. 100/1988 Zb. čo znamená, že k jeho zvýšeniu, okrem zákonných valorizácií už dôjsť nemôže. Suma invalidného dôchodku, ktorá bola vypočítaná postupom podľa zák. č. 461/2003 Z.z. na MPSVZČ 50 % a následne 75 % naďalej neprevýšila sumu vyplácaného invalidného dôchodku, určenú postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb.

Vo včas podanom odvolaní navrhovateľ najmä poukázal na to, že od 27.01.2007 mu bola zvýšená MPSVZČ z 50% na 75%. Invalidný dôchodok bol podľa zák. č. 461/2003 Z.z. určený v nižšej sume a to 6866,- Sk mesačne rozhodnutím žalovanej zo 14.05.2007. Táto suma bola však nižšia ako invalidný dôchodok priznaný podľa zák. č. 100/1988 Zb. rozhodnutím zo 14.09.2005 vo výške 7 998,- Sk mesačne. Navrhovateľovi sa tak naďalej vypláca invalidný dôchodok, ktorý mu bol určený už pri MPSVZČ 50%.

Z odôvodnenia rozsudku na strane 10 bod 1 a na strane 14 navrhovateľovi nie je zrejmé, prečo by mu mal byť rozhodnutím z 14.09.2005 priznaný invalidný dôchodok zodpovedajúci plne invalidnému dôchodku, keď zák. č. 100/1988 Zb. jasne rozlišuje medzi čiastočne invalidným a invalidným dôchodkom. V tomto smere považuje rozsudok za nepreskúmateľný.

Záver o tom, že pre posúdenie doby poistenia sú pre odporkyňa relevantné podklady, ktoré jej oznámi nositeľ dôchodkového poistenia v členskom štáte, nie podklady predložené navrhovateľom je nepreskúmateľný, nakoľko nie je zrejmé na základe čoho k nemu súd dospel, ani neodkázal na žiadne ustanovenie právneho poriadku, ktoré by zaväzovalo odporkyňa riadiť sa výlučne podkladmi od nositeľa dôchodkového poistenia z členského štátu.

Pokiaľ sa doba nezamestnanosti v rokoch 2001-2002 nepovažuje za náhradnú dobu, pretože navrhovateľ nepoberal podporu v nezamestnanosti s poukazom na § 169c ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb., uvedené ustanovenie nikde nespomína, že podmienkou je vyplácanie podpory v nezamestnanosti, nakoľko toto ustanovenie sa týka nezamestnanosti do 31.12.2000.

Podľa krajského súdu právnym dôvodom pre nezapočítanie uvedeného obdobia bola skutočnosť, že

navrhovateľ nepoberal podporu v nezamestnanosti, čo bolo v preskúvanom rozhodnutí správne uvedené. Poukaz na nesprávne zákonné ustanovenie, v ktorom je tento zákonný dôvod upravený, nespôsobuje vecnú nesprávnosť rozhodnutia. V danom prípade však ide o aplikáciu ustanovenia § 169c ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb., ktoré v spojení s § 255 zák. č. 461/2003 Z.z. pôsobí značne zmätočne pretože obe ustanovenia sú vo vzájomnom rozpore a nie je daná odpoveď na otázku, prečo uvedené obdobie nebolo započítané do obdobia dôchodkového poistenia.

Záverom navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúvané rozhodnutie zrušuje a vec jej vracia na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení zo dňa 03.10.2017 uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené. Má za to, že krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležite právne posúdil vec, pričom nezistil nezákonnosť preskúvaného rozhodnutia. Nakoľko navrhovateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, v plnom rozsahu sa pridrižiava svojich predchádzajúcich vyjadrení (zo 16.05.2016 a z 28.06.2017). Záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s veta druhá O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, a preto postupom podľa § 219 ods. 1 v spoj. s § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 O.s.p. rozsudok krajského súdu potvrdil.

Rozsudok verejne vyhlásil dňa 19. novembra 2018 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa lekárskej správy posudkového lekára z 13.08.2013 bola u navrhovateľa konštatovaná MPSVZČ na úrovni 75 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou tak ako to bolo ustálené od 27.02.2007. Posúdenie zdravotného stavu navrhovateľa nebolo medzi účastníkmi preskúvacieho konania sporné.

Prvýkrát bol navrhovateľovi invalidný dôchodok priznaný rozhodnutím zo 17.12.2004 a to od 19.10.2004, odkedy bol konštatovaný vznik jeho invalidity podľa § 71 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. s 50 % MPSVZČ. Vzhľadom na výkon zamestnania vojaka z povolania v I. kategórii funkcií od 01.08.1981 do 30.04.1990 bola pri vzniku invalidity suma jeho invalidného dôchodku vypočítaná v súlade s § 274 zák. č. 461/2003 Z.z. aj postupom vyplývajúcim zo zák. č. 100/1988 Zb. Po zhodnotení ďalších vymeriavacích základov bol navrhovateľovi priznaný rozhodnutím odporkyne zo 14.09.2005 invalidný dôchodok vo vyššej sume, t.j. 7 105,- Sk mesačne spätne od 19.10.2004, ktorá bola určená postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb.

Pri výpočte sumy invalidného dôchodku podľa zák. č. 461/2003 Z.z. po navýšení MPSVZČ z 50% na 75% bola suma jeho zvýšeného invalidného dôchodku od 27.01.2007 určená vo výške 6 838,- Sk mesačne. Nakoľko po započítaní jednotlivých valorizačných zvýšení odo dňa priznania invalidného dôchodku až do 27.01.2007 k sume vyplácaného dôchodku (určeného postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb.) predstavovala suma vyplácaného dôchodku 8474,- Sk, teda aj po percentuálnom navýšení MPSVZČ na 75% od 27.01.2007 bola suma invalidného dôchodku určeného podľa zák. č. 461/2003 Z.z. (6838,- Sk mesačne) naďalej nižšia, než suma vyplácaného invalidného dôchodku, určeného postupom vyplývajúcim zo zák. č. 100/1988 Zb. (8474,- Sk), navrhovateľovi naďalej vyplácala invalidný dôchodok vo výške určenej postupom podľa zák. č. 100/1988 Zb.

Nakoľko suma invalidného dôchodku navrhovateľa, určená podľa zák. č. 461/2003 Z.z. ani po navýšení MPSVZČ nepresiahla sumu invalidného dôchodku vypočítanú podľa zák. č. 100/1988 Zb. (priznaný rozhodnutím odporkyne zo 14.09.2005) s príslušnými valorizáciami k 27.01.2007, sú nespochybniteľne zrejmé dôvody, prečo je navrhovateľovi aj naďalej vyplácaný invalidný dôchodok (priznaný rozhodnutím odporkyne zo 14.09.2005), ktorého suma bola určená podľa zák. č. 100/1988 Zb. s príslušnými valorizáciami.

Uvedenými skutočnosťami sa už vyčerpávajúco zaoberal krajský súd v napadnutom rozhodnutí a s jeho odôvodnením sa stotožňuje aj odvolací súd.

Formuláciu súdu, ktorý poukazuje na výšku sumy invalidného dôchodku navrhovateľa uviedol v odôvodnení svojho rozsudku, že mu tento bol priznaný vo výške zodpovedajúcej plnému invalidnému dôchodku podľa zák. č. 100/1988 Zb. odvolací súd nepovažoval za pochybenie spôsobujúce nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Krajský súd poskytol navrhovateľovi podrobnú odpoveď na otázku, prečo ani po navýšení MPSVZČ nebola zvýšená suma jeho invalidného dôchodku (k tejto otázke odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené závery), ale naďalej sa mu vypláca invalidný dôchodok, určený podľa zák. č. 100/1988 Zb. Konajúci súd tým nepochybné mal na mysli skutočnosť, že v prípade invalidného dôchodku navrhovateľa (krajský súd označil túto dávku ako plný invalidný dôchodok), navýšenie MPSVZČ nemá za následok ďalšie zvýšenie sumy invalidného dôchodku určeného podľa zák. č. 100/1988 Zb.

Podľa § 9 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1988 Zb. v znení účinnom do 31.12.2000 ak zamestnanie trvalo aspoň rok započítavajú sa doňho tieto náhradné doby: d) doba nezamestnanosti.

Podľa § 9 ods. 1 písm. d) zák. č. 100/1988 Zb. v znení účinnom od 01.01.2001 ak zamestnanie trvalo aspoň rok započítavajú sa doňho tieto náhradné doby: d) doba, po ktorú sa evidovanému nezamestnanému vyplácala podpora v nezamestnanosti podľa osobitného predpisu.

Odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú ani námietku navrhovateľa, týkajúcu sa zhodnotenia doby vedenia v evidencii nezamestnaných občanov hľadajúcich zamestnanie, ktorá trvala od 01.03.2001 do 02.10.2002. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že podmienkou pre hodnotenie tejto doby bolo vyplácanie podpory v nezamestnanosti. Uvedenú podmienku navrhovateľ s poukazom na potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, Veľký Krtíš z 20.08.2004 nesplnil. Pokiaľ navrhovateľ namietal zmatečnosť odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia, odvolací súd sa s týmto záverom nestotožnil. V dotknutej časti odporkyňa správne vymedzila dotknuté obdobie vedenia v evidencii nezamestnaných občanov, poukázala na ustanovenie § 255 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. a napokon správne vymedzila, za akých podmienok je možné obdobie nezamestnanosti hodnotiť na účely výpočtu invalidného dôchodku. Pochybenie, spočívajúce v tom, že na nesprávnom mieste poukázala na ustanovenie § 169c ods. 1 zák. č. 100/1988 Zb. (ktoré zrejme omylom nepriradila k podmienkam hodnotenia doby nezamestnanosti do 31.12.2000), odvolací súd nepovažoval za tak závažné, ktoré by spôsobovalo nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

Vo vzťahu k namietanému nezhodnoteniu doby zamestnania v Spolkovej republike Nemecko odvolací súd uvádza, že pokiaľ žiadateľ o dôchodok pracoval v jednej z členských krajín Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru, posudzuje a potvrdzuje získanie dôb poistenia na dôchodkové účely príslušná inštitúcia (nositeľ sociálneho zabezpečenia) tohto štátu. Inštitúcia v mieste výkonu zamestnania posúdi získané doby dôchodkového poistenia podľa vlastných právnych predpisov a potvrdí ich získanie na predpísanom tlačíve, E - formulári.

Zároveň odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/6/2009 z 30.11.2009, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 62/2011, v zmysle ktorého je pre slovenského nositeľa sociálneho poistenia od účinnosti Nariadenia záväzná vyjadrenie nositeľa sociálneho poistenia iného členského štátu o započítaní doby poistenia, získanej na jeho území. Z ustanovení článkov 45 a 46 ods. 1 a 2 Nariadenia vyplýva, že doby poistenia získané podľa predpisov dvoch členských štátov Európskej únie sa na účely posúdenia vzniku nároku na dôchodkovú dávku a na účely určenia jej výšky započítavajú podľa právnych

predpisov toho členského štátu, v ktorom boli získané. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ nositeľ poistenia Spolkovej republiky Nemecko osvedčil, že navrhovateľ podľa tam platných právnych predpisov nezískal žiadnu dobu poistenia, potom odporkyňa ako nositeľ sociálneho zabezpečenia v Slovenskej republike bola týmito poskytnutými údajmi viazaná.

Z obsahu administratívneho spisu tiež vyplynulo, že navrhovateľovi bolo listom zo dňa 24.10.2005 oznámené, že v zmysle formulára E 210 D (Oznámenie o rozhodnutí týkajúceho sa žiadosti o dôchodok) nositeľ sociálneho poistenia v Spolkovej republike Nemecko zamietol žiadosť navrhovateľa o priznanie dôchodkovej dávky z dôvodu, že navrhovateľovi boli v roku 1997 príspevky v Spolkovej republike Nemecko vrátené.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti záverov odporkyne, pokiaľ ide o nehodnotenie doby zamestnania navrhovateľa v inom členskom štáte.

Dôvody uvedené v odvolaní navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa neboli spôsobilé spochybniť závery ku ktorým dospela odporkyňa a s ktorými sa stotožnil aj súd prvého stupňa. Výpočet sumy invalidného dôchodku je v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia vysvetlený podrobne a zrozumiteľným spôsobom. Vzhľadom na to, že odvolací súd nezistil v rozsahu podaného odvolania dôvody spochybňujúce závery, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, možno konštatovať, že krajský súd nepochybil, keď preskúmané rozhodnutie odporkyne potvrdil a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e príпустný opravný prostriedok.